



Gebouw Arcadia aan de Ijsbaan ...

Met heel veel fantasie van deze kant een foto gevonden bij het verhaal. Een 'vervolleg afspraakie'! Zou het op een winterse ijsbaan geweest zijn? Stond het 'appartementje midde in ons durrepie' misschien op het terrein of in de buurt van de vroegere ijsbaan in wijk A? Toch maar eens even kijken bij Arcadia en laat ik daar nu toevallig een gele roos zien rondfladderen ... Nou ja, leest u zelf maar verder ... (B. L.)

Êên enkele gele roos

Naedà ze mekaor in de schooljaere aal die tijd al aerdig hadde gevonge, wazze ze aallebaai d'r aaige richting opgegaan. Hêêl tevaallig, op 'n fêêsie van gezaomelijke vriende, hadde ze weer kennis gemaakt. Ze maakte dezellefden aevend nog een vervolleg afspraakie en de vriendschap groeide uit tot een vaste relaosie. Ze hadde nou aal 'n hêêl hortie veking en, sund 'n jaertie zôôwat, weunde ze in een gezellig appartementje midde in ons durrepie. As ie ze zô saompies over straet zag gaon, dan lekent wel of ie 't gelukkigste stellechie van hêêl de wêrld in beeld had. Ze flikfloide en friemelde aa mekaor, waaraan je kon zien dat de liefde d'r vanaf spetterde. 't Geluk kon gêên grenze, zou ie kanne zegge. Ze hadde saome d'r waarek, aallebaai een leuke baon, goeje verdienste, 'n otoochie, op tijd mè vekansie en vedderest zô'n bietjie aalles wat d'r harties begeerde. Tot op zekeren dag d'r 'n kink in de kaobel kwam.

Wat was 't geval? Toen 't mannechie van 't stellechie 's oches wakker wier en z'n ôôge ope dee, wis tie nie wat ie zag! Waer was z'n 'slaepie'? Wat ie wel zag was dat 'r op z'n kopkuse êene gele roos leet. Êêst lachten die en keek hêêl verbaosd, mor toen die 't kaortie las kreeg tie traene in z'n ôôge. Ze schreef dat ie voorgoed had afgedaen! Dat was wel eefies schrikke, hij was tetaol van slag en wis zô gaauw nie wat of tie mos doen. Hij meldde z'n aaige mor

ziek bij z'n baos, want hij was hêelemael bove z'n theewaoter. In de lôop van d'n ochend zetten die 't êên en aor is op een rijchie en kwam tot de vollegende conclusie: "Ze had hum nie durreve zegge dà ze een aander hà gevonge en aan ontrouw had ie zellef nóóit gedocht. Dus venacht toe die leet te slaepe liet ze hum aallêên en ze zee bezjoer met dien êêne gele roos.

Een paor weke laeter nam ze tillefonisch ketakt met hum op omdà ze nog wà spullechies, die nog bij hum stinge, wou komme ophaole. 't Was bepaold gêên vrolijk gesprek, dà zal ie zellef ok kanne begriype, mor ze kwamme d'r wel uit. Toch kwam die nog is eefies trug op dien êêne enkelde gele roos die ze op z'n hôôdkusse hà gelege en hij zeet tege heur: "Je wis toch wel dà gele roze zegge dà je voor êêuwig và mekaor houdt? En dà betekent ik blijf ie voor aaltijd trouw! Waerom liet jij mijn in êênzaomhaaid, gong jij weg, liet mijn aallêên, waerom gaf jij mijn dien êêne gele roos? Heur antwoord? "Roze verwelleke, schepe vergaon, nie aalle liefde blijf aaltijd bestaon!"

Huib Kraaijeveld